

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΤΠΑΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῇ 9 Ἰανουαρίου,

Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 15,909, ἐν ᾧ ἐγκλείονται καὶ ἀντίγραφα ἀναφερῶν τῶν ἐνοικιαστῶν τῆς ἐπαρχίας Λακεδαιμονίας καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς οἰκονομίας. Τὸ Ἐκτελεστικὸν παρατηρεῖ ὅτι τοιαῦται ζημίαι ἠκολούθησαν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, καὶ κρίνει δίκαιον, ἡ περὶ αὐτῶν ἐρευνᾶ νὰ γένῃ γενικὴ, διὰ νὰ πληροφωρηθῇ ἡ Διοίκησις, ποῖαι προήλθον ἀπὸ δυστροφίαν τῶν κατοίκων, μὴ ἀποδιδόντων ἐν καιρῷ τὰ δικαιώματα, καὶ ποῖαι ἀπὸ τὰ ἐχθρικά καὶ ἐλληνικὰ στρατεύματα· καὶ οὕτω τοὺς μὲν δυστροπήσαντας νὰ ὑποχρεώσῃ εἰς τὸ νόμιμον· περὶ δὲ τῶν ἐκ περιστάσεως ζημιωθέντων ν' ἀποφασίσῃ τὸ δίκαιον. Οὐδὲν ἐγρίνει, νὰ διορισθῇ μία ἐπιτροπὴ ἀπὸ εὐνοπολήπτους, ἥτις νὰ κάμῃ τὴν τοιαύτην ἐρευνᾶν, εἴτε περιερχομένη τὰς ἐπαρχίας, εἴτε διορίζουσα ἄλλους· περιμένει δὲ καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἀνεγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ ἐγκλειστα ἀντίγραφα, δηλ. ἡ πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν ἀναφορὰ τοῦ Μανόλ. Μελητόπουλου, Γ. Χαλτενλάρη καὶ Ἀναγν. Κοκοράκη, διὰ τῆς ὁποίας παρακαλοῦσι, νὰ ὑποχρεώσῃν ὅσα χωρία ἐτύναξαν τὰ ἐθνικὰ δικαιώματα νὰ τὰ ἀποδώσιν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς· οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ νὰ βιασθῶσι διὰ τῆς ἐκεῖ πολιταρχίας νὰ πληρώσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ συμφωνηθὲν ἐθνικὸν τῶν ἐθνικῶν προσόδων· ὁμοίως καὶ τὴν τέκον τῶν μετρητῶν τῶν· εἰς ὅσα δὲ οἱ ἐνοικιασταὶ ἐζημιώθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, ἢ ἀπὸ ὁμογενεῖς, νὰ τοῖς γένῃ ἡ ἀνάλογος συγκατάδοσις. Ἀνεγνώσθη προσεῖτι καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς οἰκονομίας, διὰ τῆς ὁποίας γνωμοδοτεῖ νὰ ἀποσταλῇ εἰς Λακεδαιμονίαν εὐνόλοισι ὑποκείμενῶν, διὰ νὰ διευκρινήσῃ τὰ ζημιωθέντα μέρη, καὶ πόσον ἕκαστον ἐζημιώθη· καὶ οὕτω πληροφωρηθεῖσα ἡ Διοίκησις, νὰ ἐπιτάξῃ νὰ γένῃ ἡ ἀνάλογος συγκατάδοσις τῆς ζημίας τῶν· τὰ δὲ ἀζημιωτά μέρη νὰ ἐπιταχθῶσιν ἐν τούτοις ν' ἀποδώσωσι τὸ δίκαιον. Ἀπεφασίσθη νὰ διορισθῇ μία ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία βοηθουμένη ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας καὶ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμείου νὰ ἐξετάσῃ γενικῶς, ποῖα μέρη ἀπειθοῦντα δὲν ἐπλήρωσαν τὰς δευτέ

ρας ὁσοῖς τῶν ἐθνικῶν δικαιωμάτων· ποῖα δὲν ἀπεπλήρωσαν ἀκόμη τὰς πρώτας, καὶ διὰ τί· ὁποῖαι ζημίαι ἠκολούθησαν τόσον ἀπὸ μέρους τῶν ἐχθρῶν, ὅσον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἐλληνικῶν στρατευμάτων, καὶ τὰς ἐξετάσεις ταύτας νὰ καθυπεσθῶσιν εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Βουλευτικοῦ, ὁμοῦ δὲ καὶ τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως τῶν τοιούτων ὑποθέσεων. Μέλη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέχθησαν ὁ Σταῦρος Θεοχαρόπουλος, ὁ Κωνσταντῖνος Πεταλᾶς, καὶ ὁ Δημήτριος Νικολαΐδης. Ἐγένετο δὲ καὶ ἡ σύμφωνος μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἀπάντησις πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν διὰ Προβουλεύματος. Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,035, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι σύμφωνον καὶ αὐτὸ μετὰ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ διὰ τὸν προσδιορισθέντα τόπον τῶν Μεγάρων εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς ἐθνικῆς συνελέουσας, διευθύνει πρὸς τὸ Βουλευτικὸν καὶ τὸ σχέδιον τῆς ὁποίας μέλλει νὰ ἐκδῶσιν δευτέρας διακηρύξεως. Εἰς αὐτὴν, λέγει, γίνεται λόγος περὶ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ παρενεσθῇ εἰς Μεγαρα, καὶ νὰ φροντίσῃ ἅ· νὰ μὴ συρρέωσιν εἰς τὸ διωρισμένον μέρος ἢ σώματα στρατιωτικά, ἢ ἄλλοι ὀπλοφόροι· διότι τότε βέβαια θέλουσι προξενηθῇ ταραχαὶ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐθνικῆς συνελέουσας· β. νὰ μὴ συναζώνται ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν πληρεξουσίων ὅσοι θέλωσιν, ἀλλ' ὅσοι ἐπρασδιώσθησαν, δηλ. διπλάσι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων· ἄλλως δὲ εἶναι ἀδύνατον νὰ συσταθῇ ἐθνικὴ συνέλευσις τακτικὴ καὶ πραγματικὴ. Ἡ δὲ ἐκλογή τῆς ἐπιτροπῆς νὰ γένῃ συναίνεσι καὶ τῶν δύο διοικητικῶν σωμάτων. Ἀπεφασίσθη Α'. Διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῶν ἐγγράφων τῶν πληρεξουσίων νὰ διορισθῇ μία Βουλευτικὴ πενταμελὴς ἐπιτροπὴ παρὰ τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος, ἡ ὁποία νὰ περάσῃ εἰς Μεγαρα, καὶ νὰ ἐκπληρῇ τὰ χρεὴ τῆς. Β'. Ἀπὸ τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἔργον θέλει εἶναι ἡ περιμήθεια τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων καὶ τῶν καταλυμάτων· ἀκόμη καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν συρροὴν τῶν ὀπλοφόρων, νὰ διορισθῇ εἰς μόνον ἀστυνομὸς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ὅλων, καὶ ἀκόμη νὰ δέχεται τοὺς πληρεξουσίου, ἕως πέντε μόνον ὑπηρετάς· ἔχοντας εἴτε ὀπλοφόρους· εἴτε μὴ· τοὺς δὲ λοιποὺς πολίτας ἀόπλους. Γ'. Νὰ προστεθῇ εἰς τὴν αὐτὴν διακήρυξιν, ὅτι εἶναι ἀναγκασιότατη ἡ ἐθνικὴ συνελούσις· καὶ ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦσι

αὐτὴν· καὶ ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως ἡμῶν ὑ' ἀρχίσωσιν, ἀφ' οὗ συναχθῶσι τὰ δύο τρίτα τῶν πληρεξουσίων. Σύμφωναν μὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐστάθη καὶ Προβούλευμα ἀποκριτικὸν πρὸς τὸ Ἐκτελεστικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ προστετέθη, ὅτι ἀκολουθῶς θέλουν δηλωθῇ καὶ τὰ ὀνόματα τῆς πενταμελοῦς Βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Αριθ. 12,967, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείονται δύο ἀναφοραὶ τῶν κατοίκων Βοστίτζης, μία τῶν δημογερόντων, καὶ ἄλλη τῶν στρατηγῶν Δημητρίου Μελετόπουλου καὶ Νικολάου Πετιμεζᾶ καὶ τέσσαρα ἄλλα ἐγγράφα, κατὰ τῶν στρατηγῶν Ἀνδρέου Νούτου καὶ Ἰωάννου Νουταῖ, τοῦ Ἀνδρέου Ζαΐμη, καὶ τοῦ ἐπαρχοῦ Βοστίτζης. Τὸ Ἐκτελεστικὸν λέγει ὅτι εἶναι γνώμης αὐτοῦ νὰ μὴν ἐκτραγῇ ἐμφύλιος πόλεμος, νὰ διορισθῶσιν ἀδιάφορα καὶ συνετὰ ὑποκείμενα, καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βοστίτζης, διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὰ ἀντιφερόμενα μέρη· προσκαλεῖ δὲ τὸ Βουλευτικὸν νὰ προβάλλῃ τὰ ὑποκείμενα.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Αριθ. 16,040, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείονται ἀναφορὰ τοῦ Ἀ. Ζαΐμη, ἄλλη τοῦ στρατηγοῦ Βασίλη Πετιμεζᾶ, δύο ἀντίγραφα γραμμάτων τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ πρὸς τοὺς Πετιμεζαίους, καὶ ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ τμήματος Κατζάνης διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας Κατζάνης. Τὸ Ἐκτελεστικὸν προσκαλεῖ τὸ Βουλευτικὸν, διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως τόσον δι' αὐτὰ τὰ ἐγγράφα, καθὼς καὶ διὰ τὰ τῶν Βοστίτζανων καὶ τοῦ Μελετόπουλου, καὶ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην του. Ἀνεγνώσθησαν ταυτοχρόνως καὶ αἱ ἐγκλείστοι ὑπὲρ καὶ κατὰ ἀναφοραὶ, τὴν ὑπόθεσιν τοῦ τμήματος Κατζάνης ἀφορῶσαι. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλη ἀναφορὰ τῶν δημογερόντων, προκρίτων καὶ στρατιωτῶν Κατζάνης, διὰ τῆς ὁποίας παραπονοῦνται ἀπὸ τοὺς Πετιμεζαίους, καὶ περισσότερον ἀπὸ τὸν Παν. Γκολφῖνον, ὅστις περὶ τὰς τρεῖς ὥρας τῆς νυκτὸς ἐμῶκεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὸ μετὰ στρατιώταις του. Εἰς αὐτὸ τὸ μοναστήριον εἶχαν, λέγουσιν, ὅλοι οἱ τῶν περὶ Κατζάνης κάτοικοι τὰ πράγματά των, καὶ διὰ τοῦτο εἰσῆλθον δυναστικῶς εἰς αὐτό. Παρακαλοῦσι λοιπὸν τὴν Διοίκησιν νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς αὐτὰ τὰ προφανῆ δίκαιά των, καὶ νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοὺς Πετιμεζαίους· διότι δὲν θέλουν νὰ εἶναι ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν αὐτῶν. Ὅθεν ἀπεφασίσθη νὰ σταλῇ ἀπάντησις τῶν ἀνωτέρω δύο Προβουλεμμάτων εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, νὰ λάβῃ τὰ πλεον δραστήρια μέτρα, διὰ νὰ παύσωσιν αἱ διατρέχουσαι διχόνοια εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βοστίτζης, καὶ εἰς τὸ τμήμα τῆς Κατζάνης· ἐγκρίνει δὲ τὸ Βουλευτικόν, νὰ σταλῶσιν καὶ ἀνθροποι ἀδιάφοροι, διὰ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς διαφερομένους, καὶ ὡς τοιοῦτους προβάλλει δύο σεβασμίους ἀρχιερεῖς. Προσέτι, ἐπειδὴ καὶ διάφοροι ἀναφοραὶ ἐδόθησαν κατὰ τοῦ ἐπαρχοῦ τῆς Βοστίτζης, νὰ μετακαλεσθῇ ἐνταῦθα ὁ ἐπαρχος, διὰ νὰ ἀπολογηθῇ.

Τοῦ Ἐκτελεστικοῦ.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ

Διακηρύττει.

Μ' ὅλον ὅτι παρήλθεν ἡ προσδιορισθεῖσα ἐποχὴ διὰ τὴν

συγκρότησιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, ἡ 25 ἡμέρα τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν δὲν συνήχθησαν εἰσέτι. Ἡ Διοίκησις, βλέπουσα τὴν ἀνάγκην τῆς συγκροτήσεως τῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐποχὴν, ἣτις νομίζεται ἡ ἀρμυδιωτέρα, χρεὺς τῆς νομίζει τὸ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πρόσκλησιν, ὑπεθυμίζουσα ὡσαύτως καὶ τὸν τρόπον τῶν ἐκλογῶν, καὶ τὸ ποσὸν τῶν πληρεξουσίων ἐκάστης ἐπαρχίας, κατὰ τὴν διακήρυξιν τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1825 ὑπ' Αριθ. 12,641, δηλαδὴ τὸ νὰ γένουν αἱ ἐκλογαὶ τῶν πληρεξουσίων, κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῶν τῶν ἀντιπροσώπων νόμον, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ ᾖ διπλάσιος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων ἐκάστης ἐπαρχίας.

Ὁ τόπος, ὅπου ἐμελλον κατ' ἀρχὰς νὰ παρευρεθῶν οἱ πληρεξούσιοι τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν δὲν ἐδιωρίσθη ῥητῶς εἰς τὴν προλαβούσαν διακήρυξιν. Ἡδὴ προσδιορίζονται τὰ Μέγαρα, ὅπου θέλει παρευρεθῇ καὶ μία πενταμελὴς ἐπιτροπὴ τοῦ Βουλευτικοῦ Σώματος, ἔργον ἔχουσα τὴν ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῶν ἐγράφων τῆς πληρεξουσιότητος, καὶ ἓνας ἀστυνόμος, διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὰ διὰ τὴν συνέλευσιν ἀναγκαῖα, νὰ ὑποδέχεται τοὺς κατὰ συνέπειαν τῆς παρούσης διακήρυξεως παρουσιαζομένους πληρεξουσίους τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἀπαγορεύῃ πᾶσαν συρροὴν στρατιωτικῶν σωμάτων, ἢ ἄλλων ὀπλοφόρων, δυναμένων νὰ ταράξουν τὰς ἐργασίας τῆς συνελεύσεως, αἱ ὁποῖαι θέλουν λάβει ἀρχὴν, ἅμα ὅτε τὰ δύο τρίτα τῶν τακτικῶς ἐκλεχθέντων πληρεξουσίων τῶν ἐπαρχιῶν εὐρεθῶσι παρόντα.

Προειδοποιοῦνται οἱ πληρεξούσιοι, ὅτι ὀφείλουν νὰ μὴ φέρουν μεθ' ἑαυτῶν ἕκαστος περισσότερους τῶν πέντε ὑπηρετῶν ὀπλοφόρων, ἢ μὴ· οἱ δὲ λοιποὶ πολῖται, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, ὅτι εἶναι δεκτοὶ ἄνευ ὅπλων.

Τῇ 12 Ἰανουαρίου, 1826 Ναύπλιον.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Γεώργιος Κουντουριώτης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Ἀ. Μαυροκαρδάτος.

Ὁ Κύριος Γεώργιος Θ. Ὁρφανίδης ἐκατηγορήθη πρὸ πολλοῦ ὡς κατάσκοπος, καὶ διὰ τοῦτο ἐσυλλήφθη καὶ ἐφυλακώθη, ἐξετάσθη, ἀνεκρίθη καὶ ἐκρίθη ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς Διοικήσεως διορισθείσης καὶ εὐρέθη ἄθως τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας. Ἡ Διοίκησις ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς γίνεται ὁ λόγος.

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Δικαίου

Πρὸς τὸν Κ. Γεώργιον Θ. Ὁρφανίδην.

Θεωρήσασα ἡ Σ. Διοίκησις τὴν ἀπόφασιν τῆς διορισθείσης πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέτασιν τῆς κατὰ σοῦ κατασκοπικῆς κατηγορίας, ἀποσταλεῖσαι δι' ἀναφορᾶς τοῦ ὑπουργείου τούτου ὑπ' Αριθ. 2009, ἐπικυρώσασα αὐτὴν διὰ Σεβ. διαταγῆς ὑπ' Αριθ. 15,815, σὲ ἀποκαθιστᾶ ἄθωον τῆς αὐτῆς γενομένης κατὰ σοῦ κατηγορίας.

ἡ ὑπουργεῖον τοῦτο εἰδοποιῶν σε, ἐπεύχεται ἵνα φα-
νῇ τοῦ λοιποῦ ἄξιος καὶ ζηλωτῆς πατριώτης, τῆς ἧς
ἐλπίδες ἀβωότητος.

Ναυπλίω, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1825.

Ἐν ἐλλείψει ὑπουργοῦ

(Τ. Σ.)

ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Δ. Μιλτιάδης.

Ἰσχυρόν λαβόμεν κατ' αὐτὰς τὸν Ἀνατολικὸν Θεατῆν,
Ἀριθ. 214 καὶ 215, ἀπὸ 6 καὶ 12 Ἰαννουαρίου Ἐ. Ν.
Τὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων πειρατῶν παράπονα γεμίζουσι
σχέδον καὶ τοὺς δύο ἀριθμούς. Τὰ παράπονα ταῦτα, δί-
καια καὶ ἄδικο ὁμοῦ, παριστάνονται τοιοῦτοτρόπως, ὥστε
εἶναι ἱκανὰ νὰ κινήσωσιν ἔχι τὸ μῖσος τῶν Εὐρωπαϊκῶν
δυνάμεων ἐναντίον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀλλὰ πόλεμον,
ἀν αἱ δυνάμεις αὗται ἄλλας περὶ τούτου ἀποδείξουσιν δὲν
εἶχαν, εἰμὴ τὸν Ἀ. Θ. Εἰς τὸν 215 Ἀριθ. διηγεῖται
τραγικώτατα ὅσα, κατ' αὐτὸν, ἔπαθε κακὰ ὁ κυβερνήτης
ἐνὸς Ῥωσικοῦ βρικήου, Ἰωάννης Μορέττης, ὑπὸ τριῶν
μυστικῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἰς τὰ Ψαρά καὶ με-
ταξὺ τῶν ἄλλων λέγει ὅτι, “ ἂφ' οὗ ὁ κυβερνήτης Ἰ. Μο-
ρέττης ἐδοκίμασε πᾶν εἶδος βασάνων, οἱ τῶν τριῶν μυ-
στικῶν κυβερνῆται βοήσαντες μεγάλως ἐναντίον τῶν ναυ-
τῶν, οἵτινες ἤθελαν νὰ τὸν ἀπογυμνώσωσι διόλου, διέλυ-
σαν τὸ πρᾶγμα, ὅτι πρέπει νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς ὅσα τοῦ
ἤρπασαν ἐπειδὴ, κατὰ τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς, τὰς
ὁποίας ἔλαβον παρὰ τῆς ἑλληνικῆς διοικήσεως, πρέπει
νὰ φεῖδωνται τὰ εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, ὅσα εἶναι ἐντελῶς
ἐν τάξει, καὶ δὲν φέρουσιν Ὀθωμανικὰς πραγματείας. „
Καὶ μετὰ ταῦτα συμπεραίνει: “ Βλέπομεν ἐνταῦθα προ-
φανῶς, ὅτι ἡ ἐν Ναυπλίῳ ἑλληνικὴ Διοίκησις εἶναι συν-
δεδεμένη σχετικῶς μὲ ὅλους τοὺς εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος
ἀπλισμένους Ἕλληνας κτλ. „ Τὸ συμπέρασμα τοῦ ἐξ ἐ-
παγγέλματος ψευδομένου εἶναι ψευδέστατον. Ἡ ἑλληνικὴ
Διοίκησις δὲν εἶναι διοίκησις πειρατική· καὶ ὅχι μόνον δὲν
εἶναι συνδεδεμένη, ὅχι μόνον δὲν ἔχει τινὰ σχέσιν πρὸς τοὺς
ληστὰς, ἀλλ' οὐδὲ ἀνέχεται ὅσα πράττουσιν οὗτοι εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ πολλάκις ἔστειλε πλοῖα ἐναντίον αὐτῶν
καὶ ἤθελε λάβει πρὸ πολλοῦ δραστήρια μέτρα εἰς τέλειον
καθαρισμὸν τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῶν ληστῶν, καὶ εἰς ἀσφά-
λειαν τοῦ ἐμπορίου, ἀν αἱ δεινὰ τῆς πατρίδος περιστάσεις
ἔδιδον εἰς αὐτὴν καιρὸν, νὰ φροντίσῃ σπουδαιοτέρως καὶ
περὶ τούτου· καὶ δὲν ἄγνοεῖ ὁ Ἀ. Θ. ὅτι εἰς τὸ νὰ φθά-
σωσι τὰ πρᾶγματα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκον-
ται δεινὴν κατάστασιν δὲν συνήγαγαν ὀλίγον φανερώς καὶ
κρυφίως καὶ Εὐρωπαῖοι δυνατοὶ χριστιανοὶ, ὡς δὲν χανθά-
νυσιν αὐτὸν καὶ ὅσα εἰς αὐτὴν τὴν Σμύρνην διὰ πολεμικῶν
πλοίων γίνονται. Μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις ἐ-
φρόντισε καὶ φροντίζει, ὅσον αἱ περιστάσεις τῇ συγχωροῦσι,
καὶ περὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῶν ληστῶν,
καὶ ὁ λοχαγὸς Κύριος Δεκρὸς ἔχει ῥητὴν διαταγὴν νὰ συν-
εργῇ εἰς τοῦτο μὲ τὴν εἰς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ἐμπιστευθεῖ-

σαν γολέτταν, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου τῆς Διοικήσεως
γίνεται δῆλον.

Πρὸς τοὺς ἐπάρχους, ἀστυνομούς, καὶ λιμενάρχους ὅλων
τῶν παραθαλασσίων ἐπαρχιῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

Ὁ Κύριος Δεκρὸς, διοικητῆς τῆς γολέττας τῆς ἑλληνι-
κῆς Διοικήσεως, ὀνομαζομένης Εὐφροσύνη, ἔχει ῥητὴν
διαταγὴν νὰ κατατρέχῃ τοὺς πειρατὰς, ὅπου ἤθελαν εὐρε-
θῇ, καὶ νὰ καθαρῖζῃ τὸ ἑλληνικὸν πέλαγος, ὑπερασπιζό-
μενος τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸ τῶν ὑπηκόων ξένων δυνάμεων ἐμ-
πόριον. Διατάττεσθε λοιπὸν ὅχι μόνον νὰ ὑποδέχεσθε αὐτὸν
φιλοφρόνως, νὰ τὸν συντρέχετε εἰς πᾶσαν περίστασιν, καὶ
νὰ προτινθῇται πᾶσαν βοήθειαν εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς τὸ ὑπὸ
τὴν διοίκησίν του πλοῖον τῆς ἑλλ. Διοικήσεως· ἀλλὰ καὶ
νὰ διδῇται ἐπὶ τούτοις πᾶσιν εἰς αὐτὸν πᾶσαν πληροφο-
ρίαν τῶν ὅσων ἔχετε εἰδήσεων, καὶ μάλιστα περὶ τῶν πει-
ρατῶν, καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φέρῃ εἰς
ἐκδασιν τὰς περὶ αὐτῶν διαταγὰς τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, 8 Δεκεμβρίου 1825.

Αἱ περὶ Ἑλλάδος εἰδήσεις τοῦ Ἀ. Θ., τὸσον αἱ ἐξ Ἀ-
θηνῶν, ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου, ὅσον καὶ ἐκ Σύρας καὶ ἄλλων
τόπων εἶναι ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ψευδεῖς, καὶ ἀλλοίμονον
εἰς τοὺς μακρὰν ὄντας, ὅσοι μὴ ἔχοντες ἑλληνικὰς ἐφημε-
ρίδας θέλουσι νὰ μάθωσι τὰ τῆς Ἑλλάδος πρᾶγματα ἀπὸ
τοῦ Ἀ. Θ. Ὀλίγα τινὰ παραδείγματα θέλουσιν εἶναι ἱκανὰ
εἰς ἀπόδειξιν τῆς ψευδολογίας τοῦ Ἀ. Θ. Λέγει ἐξ Ἀθη-
νῶν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων αὐξήσεν εἰς τὴν πόλιν
αὐτὴν, ἐπειδὴ ἐσυνάχθησαν ἐκεῖ πανταχόθεν, καὶ ἐκ Σα-
λώνων Ἕλληνες, καὶ ὅτι τὰ Σάλωνα οὔτε παρὰ τῶν Ἑλ-
λῶν οὔτε παρὰ τῶν Τούρκων κατέχονται, ἐν ᾧ εἶναι γνω-
στὸν πρὸ πολλοῦ ὅτι καὶ τὰ Σάλωνα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν
τῶν Ἑλλήνων, ἀφ' ἧς ὥρας ἐφυγαν αἰσχυρῶς ἐκεῖθεν οἱ Τούρ-
κοι, καὶ ἐκ τῶν ἐκεῖ στρατευμάτων ἄλλα μὲν ὑπῆγαν εἰς
βοήθειαν τοῦ Μεσολογίου, ἄλλα δὲ ἔμειναν ἐκεῖ εἰς φύ-
λαξιν τοῦ τόπου, καὶ ἄλλα ὑπῆγαν ἀλλαχοῦ. Λέγει προσ-
έτι ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν Δερβενοχωρίων ἐπαπειλοῦσι ν' ἀ-
ποστατήσωσι καὶ νὰ διαρπάσωσιν, ἐὰν δὲν λάβωσι παρὰ
τῆς Διοικήσεως τὸνεῖς αὐτοὺς χρεωστούμενον δέκα ἡδὴ μη-
νῶν μισθόν· ὅτι εἰς τὸ Ναύπλιον τὰ πάντα εἶναι ἄνω κάτω,
καὶ ἡ ἑλληνικὴ Διοίκησις κατέφυγεν εἰς τὸ Παλαμῆδι·
ὅτι ὁ Κολικωτρώνης ἔκαμεν ἀπόφασιν νὰ μείνῃ ἀγρὸς τῶν
διατρεχόντων Θεατῆς, μὴ θέλων νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τοῦ
Ἰμπραήμ-πασσα, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὡς σωτήρᾶ τιν· ὅτι
ἡ Ὑδραϊκὴ ναυτικὴ μοῖρα εἰς μάτην ἐδοκίματε ν' ἀντι-
σταθῇ εἰς τὰ κινήματα τοῦ Ὀθωμανικοῦ στόλου, καὶ
κακοπαθήσασα ἐπέστρεψεν εἰς Ὑδραν, στερημένη μιᾶς
ἁραίας πολάκας, τὴν ὁποίαν ἐπῆραν οἱ Τούρκοι, καὶ ἡ
πολάκα αὕτη εἶναι ἡ ναυέτα τοῦ Τομπάζη· ὅτι οἱ νησιῶ-
ται εἶναι διηρημένοι, καὶ ἔχασαν τὸ θάρρος κ. τ. λ.
κ. τ. λ. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸσον προφανεῖς ψευδολογίας εἶ-
ναι διόλου περιττὴ· διότι δὲν πιστεύομεν ὅτι θέλει εὐρεῖ ὁ
Ἀ. Θ. τοὺς πιστεύοντας ἀναγνώστας εἰς τὴν δυτικὴν
Εὐράπην· καὶ αὐτὸς ὁ Αὐστριακὸς Πατριάρχης θέλει
διστάσει, ἀν πρέπῃ νὰ πιστεύσῃ ἢ ὅχι εἰς τὴν ἐπὶ μισθῷ
ψευδόμενον Ἀ. Θ.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς ἐφη-
μερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε!

Ἐὰν εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἐκδοθείσας διὰ τῆς ἐφη-
μερίδος σου πατριωτικὰς γνώμας προστεθῇ καὶ ἡ ἐ-
φεξῆς παρατήρησις μου, νομίζω ὅτι δὲν εἶναι περιττόν.

Τὸ σκοπιμώτατον τέλος τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως ἄλ-
λο ἴσως δὲν ὑπάρχει, εἰμὴ τὸ νὰ ἐπιθέσῃ ἱαματικὰ
ἐμπλαστρα ἐπὶ τὰς καιρίας πληγὰς τῆς πολυτρόπως
καταπληγωμένης Ἑλλάδος· νὰ προβλέψῃ τὰ μέσα,
ἅτινα δύνανται νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν πατρίδα, ὥστε νὰ
μὴ φοβῆται τὰ ριπτόμενα ἐναντίον τῆς ἐχθρικῆς βέλης,
καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δικαιώματα τοῦ τεθλιμμένου
λαοῦ, πολυειδῶς κλονιζόμενα. Ἀλλὰ τοῦτο δύσκολον,
καὶ ἴσως ἀδύνατον εἶναι νὰ γένη, ἂν ἡ ἐθνικὴ συν-
έλευσις δὲν ῥίψῃ ὅμμα προσεκτικὸν εἰς τὰ παρελθόν-
τα, διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ ἀκριδῶς τὰς αἰτίας, τὰ ὄρ-
γανα, τοὺς χρόνους, καὶ τὰ λοιπὰ περιστατικά, ἅ-
τινα συνήργησαν εἰς τὸ νὰ πληγωθῇ τόσοι θανατηρῶς
ὅλη σχεδὸν ἡ ὁλομέλεια τῆς πιλοπαυῖας Ἑλλάδος,
καὶ οὕτω νὰ ἐπιφέρῃ τὰ κατάλληλα φάρμακα· καθότι
ποῖος χειρουργὸς ἐπιχειρῖζεται νὰ ἰατρεύσῃ πληγὰς,
ἂν πρῶτον δὲν μάθῃ καλῶς ὅλας τὰς περιστάσεις;
πῶς δὲ νὰ τὰς ἐξιχνιάσῃ, ἂν δὲν ἐξετάσῃ τὰ παρ-
ελθόντα, καὶ ὁποίας θεραπείας αἱ πρὸ αὐτοῦ χειρουργοὶ
μετεχειρίσθησαν; Ὡστε φαίνεται ὅτι ἡ αὐστηρὰ
ἐρευνὰ τῶν παρελθόντων εἶναι ἀναπόφευκτον καθήκον τῆς
ἐθνικῆς συνελεύσεως, διὰ νὰ δυνηθῇ ἐκ τούτων νὰ ἐπι-
διορθώσῃ τὰ παρόντα, καὶ νὰ προνοήσῃ διὰ τὰ μέλλοντα.

Ἀλλ' ἄρά γε συμφέρεи εἰς τὴν πατρίδα, ἢ εἶναι ἡ-
μιμον τὸ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν
καὶ πληρεξούσιοι ἐκ τῶν διοικητικῶν μελῶν; Τοῦτο εἶ-
ναι καὶ ἐπιβλαδὲς εἰς τὸ ἔθνος καὶ ἄνομον· καθότι
ὅλα τὰ διοικητικὰ μέλη εἶναι ὑποκείμενα εἰς εὐθύνas
δι' ὅλας τῶν τὰς διοικητικὰς πράξεις· ἡ δὲ ἐθνικὴ συν-
έλευσις εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν παρελθόντων ἔπεται νὰ
ἐρευνήσῃ καὶ τὰς ἐργασίας τῶν διοικητῶν, καὶ τυχόν
καὶ εἰς πραγματικὰς εὐθύνas νὰ τὰς καθυποβάλλῃ. Ἀ-
ρα μέγα ὄλεθρον προξενεῖ εἰς τὸ γένος τὸ νὰ ᾔῃαι τὸ αὐτὸ ἄτο-
μον καὶ ἐναγόμενος, καὶ κριτὴς, δι' ὅσα ἐνάγεται. Δι' αὐ-
τὸν δὲ τοῦτο τὸν λόγον καὶ ἄνομον. Ἐπειτα, ὅταν
διοικητικὰ μέλη ἀπέλθωσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν
πληρεξούσιοι, τότε ὁ τόπος τῶν μένει κενός· τὰ συγ-
κροτῶντα τὴν Διοίκησιν σώματα ἀποκαθίστάνονται ἀ-
τελῆ, καὶ ἰσὺς ὁ λαὸς ὑποπίπτει εἰς ἀναρχίαν! Ἐξ-
γὼν λοιπὸν εἶναι, νομίζω, τῆς Σ. Διοικήσεως, νὰ
προλάβῃ τὸ ἀτόπημα τοῦτο διὰ θεσπίσματος, μὴ
συγχωρῶντα εἰς οὐδὲν μέλος αὐτῆς τὸ νὰ παρασταθῇ
εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν πληρεξούσιος· διατάττουσα
καὶ τὴν ἐξετατικὴν τῶν πληρεξουσίων ἐπιτροπὴν, νὰ
μὴ ἀποδεχθῇ κατ' οὐδένᾳ τῶν πληρεξουσίων τοιού-
τους. Καὶ δὲν ἔχει ἐνταῦθα ἰσχύον τὸ νὰ προδάλῃ τις,

ὅτι ἂν τοῦτο πράξῃ ἡ Διοίκησις, βιάζει τὴν Δέλητον
τοῦ λαοῦ· διότι ὁ λαὸς, ἂν ἔκαμε, ἢ κάμῃ τοιοῦτον
τι, ἐξ ἀγνοίας βέβαια εἰς τοῦτο κινεῖται· καὶ οὔτε
παραδίδωμι ποτὲ ἐκουσίως τὰ δικαιώματά του, διὰ νὰ
ἐκλέξῃ τὸν δεῖνα, ἢ δεῖνα πληρεξούσιον· ὥστε, ὅταν
ἡ Σ. Διοίκησις παραστήσῃ πρὸς αὐτὸν, ὅτι ἐκλογὴ
διοικητικῶν μελῶν, νὰ συνεδριάσωσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν
συνέλευσιν ὡς πληρεξούσιοι, εἶναι ἐναντίον τῶν συμφε-
ρόντων του, καὶ ἄνομον, ὑπολαμβάνω ὅτι ὁ λαὸς οὐ-
μόνον δὲν ἀνθίσταται, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Σ. Διοίκη-
σιν χάριτας μεγάλας μέλλει νὰ ὁμολογήσῃ, διότι ὡς
μήτηρ γυνεῖα ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίζει.

Ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις μέλλει νὰ ἐνασχοληθῇ ἀδεύκτως
καὶ εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Συνταγματικοῦ χάσματος, καὶ
νὰ κάμῃ εἰς αὐτὸν τὰς ἐγκριθεσόμενας μεταβολὰς καὶ
ἐπιδιορθώσεις· ἄρα δὲν πρόκειται νὰ ᾔῃαι τὸ αὐτὸ ἄτομον
καὶ πληρεξούσιος καὶ παρὰστάτης διωρισμένος· καθότι
ἀντικεινὸν ὑπάρχει νὰ κατασκευάσῃ τὸ αὐτὸ ἄτομον τοὺς
νόμους, διὰ τῶν ὁποίων μέλλει νὰ διεκικήσῃ· ἀλλ' ἄλλος
πρέπει νὰ ᾔῃαι ὁ νομοθέτης, καὶ ἄλλος ὁ διοικητής. Δί-
καιον λοιπὸν εἶναι ἡ ἐξετατικὴ ἐπιτροπὴ, ὁμοίως καὶ
ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις νὰ μὴ παραδεχθῶσι ποτὶς πληρεξου-
σίους, ἔχοντας ἑγγραφα παρὰστάτου διὰ τὸ μέλλον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 13 Ἰανουαρίου 1826.

Ὁ πατριώτης

Κωνσταντῖνος Λευκάς.

Σήμερον ἐλάβομεν γράμματα ἐκ Μεσολογίου, τὰ ἡ-
ποῖα φθάνουσιν ἕως εἰς τὰς 26 τοῦ παρελθόντος Δεκεμ-
βρίου. Μανθάνομεν ἐξ αὐτῶν ὅτι ὁ πολιορκητὴς ἐχθρὸς,
ἀφ' ὅτου ἐπέραςεν ἐκεῖ, δὲν ἔκαμε κανὲν ἄλλο κίνημα,
καὶ εὐχαριστεῖται εἰς τὸν πυρρῶς ὀλισμόν. Ἡ ἀθάνατος
φρουρὰ, καὶ πεινασμένη καὶ ταλαιπωρημένη παντοειδῶς
κυριεύεται ἀπὸ τῶν αὐτῶν γενναίων φρονημάτων, τὰ ἡ-
ποῖα τὴν χαρακτηρίζουσι, καὶ οὔτε τοῦ ἱμνησθέντος ἢ πα-
ρουσίας τὴν ἔκαμε νὰ δειλιάσῃ ποσῶς. Ὅτι μάλιστα κά-
μνει τὴν φρουρὰν δυνατωτέραν, καὶ χαροποιεῖ ὅλον τὸ ἔ-
θνος, εἶναι ἡ ἄκρα ὁμόνοια, ἣτις βασιλεύει μεταξὺ καὶ τῶν
ὀπλαρχηγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν. Ὅταν μὴ τοιαύτη γεν-
ναϊότης φρουρᾷ, συνδεδεμένη μὲ τὸν σύνδεσμον τῆς ἀ-
γάπης καὶ τῆς ὁμονοίας, ἔχῃ τὰς ἀναγκαῖας ζωοτροφίας
καὶ πολεμικοὺς ὁπλοὺς, ὅποια θαύματα δὲν ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ.
Μετά χαρᾶς προσομένους εἰς γενναϊότητα τοῦ Μεσ-
ολογίου ὑπερασπιστὰς τὴν ἔφοδον τῶν Αἰγυπτίων καὶ Ἀ-
ράβων, διὰ νὰ δείξωσι καὶ πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐλληνικὴν
τῶντι ἀρετὴν τῶν.

Μανθάνομεν ἐκ Σμύρνης καὶ ἄλλοθεν ὅτι ὁ νέος τῇ
Ῥωσσίᾳ αὐτοκράτωρ ἐκάλεσε τὸν μὲν Κόμητα Καπ-
δίστριας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, τὸν δὲ
Στρώγαλον, εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν πλεμικῶν· ἀλλ' ἡ
ἐιρηστικὴ αὕτη χρήζει τῆς παρὰ τὸν Βεδοϊώτην.